

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka Akcyjna w K. wystąpiła przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w K. z pozwem o zapłatę kwoty 114.499,57 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 6 lutego 2013r. wraz z kosztami postępowania sądowego, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

Powódka podała w uzasadnieniu, że w dniu 23 listopada 2011r., w wyniku ruchu zakładu górniczego pozwanej, wystąpiła awaria (...) mm na ulicy (...)

w K. i w tym dniu pracownicy powódki przystąpili do usuwania awarii wodociągu, przy czym dwie pierwsze próby podjęte bez czasowego wyłączenia wodociągu nie przyniosły skutku, w związku z czym podjęto decyzję o fragmentarycznym, czasowym wyłączeniu wodociągu z eksploatacji, jego odwodnieniu, usunięciu awarii, dezynfekcji i ponownym włączeniu do eksploatacji. Następnie podjęto czynności regulacyjne systemu wodociągowego, czynności techniczne i w dniu 15 grudnia 2011r. usunięto awarię,

a w dalszej kolejności koniecznym było powolne i ostrożne przywrócenie systemu wodociągowego powódki i odbiorców. W dniu 31 grudnia 2011r. sporządzono kosztorys powykonawczy, który został zakwestionowany przez pozwaną i powódka skorygowała kosztorys w zakresie ceny wody, który to kosztorys został również zakwestionowany przez pozwaną, która przedstawiła własny kosztorys.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o zawarcie ugody sądowej w zakresie kwoty 14.106,24 zł, oddalenie powództwa w pozostałym zakresie i zasądzenie na rzecz pozwanej kosztów procesu. Podniosła pozwana, że nie kwestionuje związku przyczynowego awarii wodociągu magistralnego z ruchem zakładu górniczego pozwanej, jednakże usunięcie awarii miało miejsce po trzech tygodniach od dnia awarii, za którą to zwłokę pozwana nie ponosi odpowiedzialności. Porównanie czasu usuwania analogicznych awarii prowadzi

do wniosku, że czas usuwania awarii wynosił kilka dni, a koszty usunięcia wynosiły jedynie 19.056,85 zł. Kosztorys powódki jest zawyżony i dotyczy to zarówno kosztów pracy

i dojazdu sprzętu, nie wykazała też powódka ilości zużytej wody oraz sposobu wyliczenia strat powódki, przy czym dowolnie stosowano ceny wody i nie do zaakceptowania jest przyjmowanie jednostronnie przez powódkę cen i wielkości zużycia wody dla rozliczenia strat wody z tytułu awarii, a sam kosztorys nie został sporządzony o powszechnie stosowane Katalogi Nakładów Rzeczowych.

Pismem z dnia 25 marca 2013r. powódka podtrzymała żądanie pozwu wskazując,

że działania powódki zmierzały do jak najszybszego i najoszczędniejszego usunięcia awarii, zaś porównywanie różnych awarii jest nieuzasadnione z uwagi na różny rodzaj uszkodzeń

i technologię ich naprawy. Miały miejsce kilkukrotne próby usunięcia awarii bez postojów wodociągu i koszt pracy sprzętu był zasadny, zaś określenie strat wody było oszacowane

na podstawie wydajności pompy odwadniającej wykop podczas prac naprawczych oraz znanego czasu wycieku, a cena wody była ustalana uchwałami zarządu powódki i była zgodna z cenami rynkowymi.

W piśmie z dnia 4 kwietnia 2013r. pozwana podtrzymała zarzuty skierowane przeciwko żądaniu pozwu i okolicznościom faktycznym, jak i wskazała, że z dokumentów przedłożonych przez powódkę nie wynika jaka część żądanej kwoty dotyczy zużycia wody

na płukanie, a jaka stanowi straty w wyniku awarii.

Po złożeniu opinii pisemnej przez biegłą sądową obie strony w różnych zakresach wniosły zastrzeżenia do opinii, zaś po złożeniu uzupełniającej, pisemnej opinii biegłej zastrzeżenia w części podtrzymała pozwana, która też na rozprawie w dniu 15 stycznia 2014r. wniosła o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego, który to wniosek został oddalony, zaś powódka na tej samej rozprawie cofnęła pozew ze zrzeczeniem się roszczenia w zakresie przekraczającym kwotę 94.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 6 lutego 2013r. i koszty procesu.

Sąd ustalił, co następuje.

W dniu 23 listopada 2011r. miała miejsce awaria wodociągu powódki Ø 1400 mm na ulicy (...) w K. polegająca na wysunięciu się gumy z nasuwki rurociągu, której przyczyną był ruch zakładu górniczego pozwanej, to jest KWK (...) w K..

Pracownicy powódki w dniu 23 listopada 2011r. po dokonaniu wykopu i odpompowaniu wody z wykopu pompą o wydajności 1m³ na minutę przystąpili do usuwania awarii na czynnym wodociągu próbując dokręcić śruby na nasuwce, co nie dało skutku i nadal miał miejsce wyciek wody z rurociągu.

Dnia 24 listopada 2011r. pracownicy powódki po powiększeniu wykopu i odpompowaniu wody podjęli próbę usunięcia awarii przez założenie i zespawanie na istniejącej nasuwce większej nasuwki o średnicy 1800mm, jednakże z uwagi na duży wyciek wody podjęta próba nie udała się.

Kolejnego dnia pracownicy powódki z użyciem koparki wykonali rów odwadniający aby zapobiec rozlewaniu się wody na ulice i umożliwiającą odprowadzenie wyciekającej z wodociągu wody pod ciśnieniem do instalacji deszczowej.

Czas pracy pracowników powódki związany z usuwaniem awarii był odnotowywany w kartach pracy, odnotowywany był również czas pracy użytego sprzętu i ilość przejechanych kilometrów.

/dowód: pismo pozwanej z 06.012.2011r. - k. 35, protokół awaryjny z 24.11.2011r. - k. 36, rachunek - k. 34, zeznania świadków E. I. - zapis k. 89, A. K. - zapis k. 89, J. D. - zapis k. 138/

W dniu 24 listopada 2011r. przedstawiciel powódki i pozwanej sporządzili protokół awaryjny, w którym ustalono, iż przyczyną awarii (...) mm na ulicy (...) w K. były działania KWK (...) i awaria pozostaje w związku przyczynowym z ruchem zakładu górniczego oraz wskazano, że należy zatrzymać rurociąg Ø 1400 mm oraz wymienić gumę.

/dowód: pismo pozwanej z 06.012.2011r. - k. 35, protokół awaryjny z 24.11.2011r. - k. 36, zeznania świadków E. I. - zapis k. 89, A. K. - zapis k. 89, J. D. - zapis k. 138/

Zatrzymanie wodociągu, który był wodociągiem magistralnym dostarczającym wodę do kilku (...) miast wymagało uzgodnień powódki z (...) S.A., która była właścicielem rurociągu Ø 800 mm, który mógł być potraktowany, po zmianie kierunków przepływu wody, jako rurociąg zastępczy dla uszkodzonego wodociągu i uzgodnienia takie miały miejsce w dniu 29 listopada 2011r., co pozwoliło na przystąpienie do koniecznych działań regulacyjnych przepływu wody w sieci wodociągowej najpierw przez (...) S.A., a następnie przez powódkę, a dalej działań prowadzących do powolnego odcięcia przepływu wody na odcinku około 1.500 m wodociągu, w którym miała miejsce awaria w dniu 23 listopada 2011r. Czynności te, łącznie z zawiadomieniami odbiorców o czasowym wstrzymaniu wody lub obniżonym ciśnieniu wody dokonywanymi przez powódkę i (...) trwały do dnia 15 grudnia 2011r., przy czym intensywny wyciek wody z uszkodzonego (...) mm trwał do 6 grudnia 2011r., a w kolejnych dniach - do 13 grudnia 2013r., kiedy to całkowicie zakręcono zasuwę i przepustnicę miał miejsce jedynie minimalny przeciek wody. Natychmiastowe wyłączenie rurociągu bez czynności regulacyjnych, podobnie, jak i jego uruchomienie bez czynności regulacyjnych było niemożliwie z uwagi na możliwość zabrudzenia wody cząstkami osadów, jak i zakres odbiorców wody z uszkodzonego wodociągu.

/dowód: notatka służbowa z lista obecności - k. 159-160, mapka - k. 161, zawiadomienia odbiorców wody - k. 162-165, zeznania świadków E. I. - zapis k. 89, A. K. - zapis k. 89, opinia pisemna biegłej K. G. - k. 130-149, wyjaśnienia biegłej K. G. - zapis k. 240/

W dniu 15 grudnia 2011r. powódka przystąpiła do wymiany uszczelki w opróżnionym z wody wodociągu i dokonała tej czynności w tym samym dniu, przy czym obecna przy tej czynności była przedstawicielka pozwanej.

/dowód: zeznania świadków E. I. - zapis k. 89, A. K. - zapis k. 89, J. D. - zapis k. 103/

Po dniu 15 grudnia 2011r. powódka musiała uporządkować teren, na którym miała miejsce awaria wodociągu oraz dokonać czynności związanych z płukaniem zamkniętego odcinka wodociągu, przywróceniem pierwotnego przebiegu wody w sieci i powolnym przywróceniem ciśnienia wody w spornym wodociągu oraz sprawdzenia miejsca awarii, które to czynności ukończono 28 grudnia 2011r.

/ dowód: zeznania świadków E. I. - zapis k. 89, A. K. - zapis k. 89/

Po ostatecznym usunięciu awarii pracownicy powódki E. I. i A. K. sporządzili zestawienie czasu pracy pracowników powódki przy usuwaniu awarii i czasu pracy sprzętu użytego przy usuwaniu awarii oraz ilości przejechanych kilometrów sprzętu. Nadto na podstawie wydajności pompy ($1\text{m}^3/\text{minutę}$) odwadniającej wykop w miejscu awarii w dniach 23, 24, 25 listopada 2011 wskazani pracownicy wyliczyli ilość wyciekającej wody, przyjmując okres wycieku od dnia 23 listopada 2011r. do dnia 15 grudnia 2011r.,

w wysokości 31.680m^3 , do której to ilości doliczyli szacunkowo wyliczoną ilość wody zużytej na płukanie wodociągu po wymianie uszczelki w ilości 2.308m^3 , co łącznie dawało 33.988m^3 wody utraconej w wyniku awarii z dnia 23 listopada 2011r.

/rachunek - k. 34, zeznania świadków E. I. - zapis k. 89, A. K. - zapis k. 89/

W oparciu o sporządzone zestawienie wskazane wyżej oraz stawki roboczogodziny, cenniki i składniki cenotwórcze wynikające z ugody zawartej z pozwaną w dniu 22 lipca 2008r. i aneksów do tejże ugody, w tym aneksu nr (...) powódka sporządziła w dniu 31 grudnia 2011r. kosztorys powykonawczy kosztów usunięcia awarii wodociągu magistralnego o średnicy 1400mm w K. przy ul. (...) z dnia 23 listopada 2011r., przyjmując koszty robocizny, sprzętu i materiałów w wysokości 43.654,98 zł oraz koszty strat wody w ilości 33.988m^3 (przy stawce za 1m^3 wody - 3,85 zł) w wysokości 130.677,06 zł; łącznie 174.332,04 zł. Kosztorys ten został przesłany pozwanej celem akceptacji.

/dowód: kosztorys z pismem przewodnim - k. 31-33, ugoda z aneksami - k. 150-158/

Pozwana pismem z 19 marca 2012r. zakwestionowała przesłany jej kosztorys powódki wskazując na bardzo długi czas usuwania awarii, zawyżone nakłady pracy oraz sprzętu i przesłała powódce sporządzony przez siebie kosztorys powykonawczy. W odpowiedzi powódka przesłała pozwanej nowy kosztorys powykonawczy nr 125/12 uwzględniający nową stawkę wody do rozliczenia kosztów usunięcia awarii (1,93 zł netto), przyjmując koszty robocizny, sprzętu i materiałów we wcześniejszej wysokości - 43.654,98 zł oraz koszty strat wody w ilości 33.988m^3 (przy stawce za 1m^3 wody - 1,93 zł powiększonej o podatek VAT wynikającej z uchwały zarządu powódki) w wysokości 70.844,59 zł; łącznie 114.499,57 zł. Pozwana pismem z dnia 19 czerwca 2012r. przesłała powódce własny kosztorys naprawy i strat wody na kwotę 10.627 zł w zakresie kosztów naprawy i 5.903,71 zł w zakresie strat wody przyjmując wpływ wody za powódką, jednakże przez okres 3 dni.

/dowód: pisma pozwanej z 19.03.2012r. i 19.06.2012r. z kosztorysem - k. 19-25, pisma powódki z 03.01.2012r. i 10.05.2012r. z kosztorysami - k. 26-33, zeznania świadka J. D. - zapis k. 103/

Od marca 2012r. miała miejsce korespondencja stron, co do przyjętej, jak można uznać na przyszłość, stawki 3,97 zł za 1 m³ wody do rozliczania strat z tytułu awarii zaistniałych na skutek ruchu zakładu górniczego (pisma stron - k. 53-55).

Pismem z dnia 29 stycznia 2013r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 114.499,57 zł wynikającej z kosztorysu nr 125/12 w terminie 3 dni od daty otrzymania wezwania pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego, zaś pozwana pismem z dnia 4 lutego 2013r. wskazała, że uznaje związek skutkowo-przyczynowy między awarią a ruchem zakładu górniczego, jednakże nie zgadza się z wysokością kosztów usunięcia awarii i przesłała powódce projekt ugody obejmujący bezsporną kwotę naprawy (10.627 zł w zakresie kosztów naprawy i 5.903,71 zł w zakresie strat wody).

/dowody: wezwanie - k. 37, pismo pozwanej z 04.02.2013r. z projektem ugody - k. 56
-59/

We wrześniu 2010r. w rejonie ulicy (...) w R. również miała miejsce awaria wodociągu magistralnego o średnicy 1400 mm, która polegała na rozszczelnieniu kompensatora i była wynikiem ruchu zakładu górniczego pozwanej, która została usunięta w ciągu kilku dni przez doszczelnienie nasuwki, z którego to tytułu powódka obciążyła pozwaną kwotą 19.056,85 zł, przy czym przyjęto stawkę za 1 m³ wody utraconej w wyniku awarii w wysokości 2,50 zł netto powiększoną o 7% podatek VAT.

/dowód: faktura - k. 47, zestawienie - k. 48, zeznania świadka J. D. - zapis k. 103/

W oparciu o opinię pisemną biegłej K. G. (k. 130-165), jej opinię uzupełniającą (k. 205-214) i złożone wyjaśnienia do opinii (k. 244) Sąd ustalił, że w celu sunięcia awarii wodociągu magistralnego zaopatrującego w wodę część K., S., C., P., C., po nieudanych próbach usunięcia awarii bez wyłączenia wodociągu, niezbędnym było wyłączenie rurociągu, jego odwodnienie i następnie usunięcie awarii oraz płukanie przed ponownym włączeniem wodociągu do eksploatacji. Samo wyłączenie wodociągu z eksploatacji wymagało szeregu czynności zarówno powódki, jak i (...) S.A., które są właścicielem rurociągu zastępczego, w tym czynności regulacyjnych związanych ze zmianami kierunku przepływu wody oraz powolnym i systematycznym zamykaniem wodociągu na odcinku 1.500 m, w którym doszło do awarii w dniu 23 listopada 2011r. i czynności te trwały do 13 grudnia 2011r., przy czym od 6 grudnia 2011r. prace zmierzające do całkowitego zamknięcia zasuwki i przepustnicy przebiegały przy minimalnym przecieku wody. Również koniecznym były czynności związane z zawiadomieniami odbiorców wody o czasowym wstrzymaniu dostawy wody oraz obniżenia ciśnienia, a po usunięciu awarii w dniu 15 grudnia 2011r. koniecznym było płukanie wodociągu oraz dokonanie czynności regulacyjnych sieci wodociągowej i zmierzających do powolnego otwarcia wyłączzonego odcinka rurociągu, co zapobiega nadmiernym uderzeniom hydraulicznym, które powodują odrywanie się różnego rodzaju cząstek prowadząc do zanieczyszczenia wody.

Podzielając opinię biegłej w zakresie strat wody związanych z awarią wodociągu, które zasadniczo miały miejsce od dnia 23 listopada 2011r. do 6 grudnia 2011r. (14 dni) i które możliwe były do wyliczenia na podstawie wydajności pomp odwadniających wykop w miejscu awarii Sąd ustalił, że wyciek wody w wyniku awarii wyniósł 20.160 m³.

Straty wody związane z płukaniem wodociągu Sąd ustalił w wysokości 2.307,9 m³ wody mając na uwadze wyliczenie biegłej wskazane w pierwszej opinii pisemnej (strona 13 opinii) i przyjęte dla jednokrotnego płukania wodociągu, na co biegła wskazała w opinii uzupełniającej (211-212 akt), przy czym wskazać należy, że z obu przedprocesowych kosztorysów powódki załączonych do pozwu i zeznań świadków E. I. i A. K. wynikało, że powódka wyliczyła ilość wody do płukania wodociągu po usunięciu awarii na 2.307,9 m³, na co biegła zasadnie zwróciła uwagę w opinii uzupełniającej; na marginesie należy wskazać, że biegła nie czyniła stanowczych ustaleń w zakresie trzykrotnego płukania spornego wodociągu magistralnego, które też nie znajdowały uzasadnienia w dokonanych ustaleniach faktycznych.

Można było więc przyjąć, że straty wody powódki z awarią wodociągu i jego płukaniem wyniosły łącznie 22.467,9 m³.

Biegła przyjęła do rozliczenia strat wody stawkę 1,93 zł netto za 1 m³ wody powiększoną o podatek VAT i w tym zakresie Sąd podzielił opinię biegłej mając na uwadze, że stawka w tej wysokości została przyjęta uchwałą zarządu powódki (k. 29-30), zaś mając na uwadze stawkę przyjętą przez strony w 2010r. do rozliczenia strat wody w wyniku awarii rurociągu - 2,50 zł netto oraz proponowaną w 2012r. - 3,97 zł, można było ją uznać za stawkę rynkową.

Można było więc ustalić, że szkoda powódki w zakresie wody, która wypłynęła z wodociągu wskutek jego uszkodzenia oraz która została zużyta na płukanie wodociągu wyniosła 46.832,09 zł, co biegła sądowa w swoich opiniach prawidłowo wyliczyła.

Sąd podzielił również opinie i wyjaśnienia biegłej co do kosztów robocizny i sprzętu wskazanych ostatecznie na kwotę 37.713,79 zł (k. 214 akt), gdyż w tym zakresie opinia była spójna z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, w tym zeznaniami świadków wnioskowanych przez powódkę, którzy bezpośrednio zajmowali się usuwaniem awarii i rozliczeniem czasu pracy pracowników powódki i sprzętu użytego do usunięcia awarii, była logiczna, przekonywująca i oparta o wiedzę biegłej. Sąd podzielił również opinię biegłej w zakresie, w którym do ustalenia szkody przyjęła kalkulację własną, a nie opartą o Katalogi Nakładów Rzeczowych, co uzasadniła dostatecznie w wyjaśnieniach ustnych do opinii.

Reasumując tę część ustaleń Sąd przyjął, że szkoda powódki obejmująca straty wody i koszty usunięcia awarii wodociągu wynosiła 84.545,88 zł (46.832,09 zł + 37.713,79 zł).

Sąd oddalił wnioskowany przez pozwaną dowód z opinii kolejnego biegłego sądowego na okoliczność wyceny spornej awarii (k. 246 akt) mając na uwadze, że złożone opinie pisemne biegłej K. G. i jej wyjaśnienia ustne były spójne, logiczne, korespondowały z materiałem dowodowym sprawy i mogły stanowić wystarczającą podstawę do czynienia ustaleń faktycznych. Sąd nie znalazł w okolicznościach sprawy okoliczności, które dyskredytowałyby opinie biegłej, drobne omyłki rachunkowe z pierwszej opinii biegła sprostowała w opinii uzupełniającej, zaś twierdzenie pozwanej złożone na ostatnim posiedzeniu rozprawy o tendencyjności opinii, braku bezstronności biegłej wysnute z okoliczności spotkania biegłej z pracownikiem powódki bez udziału pełnomocnika pozwanej były, zdaniem Sądu, nieuzasadnione i nie znajdowały odzwierciedlenia w złożonych opiniach pisemnych i wyjaśnieniach do opinii. Skoro złożone opinie i wyjaśnienia biegłej sądowej były jasne, prawidłowe, i mogły stanowić podstawę ustaleń w sprawie, to zbędnym było dopuszczanie dowodu z opinii kolejnego biegłego sądowego na te same okoliczności.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo wytoczone w niniejszej sprawie zasługiwało na uwzględnienie w zakresie kwoty 84.545,88 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 6 lutego 2013r.

Strona powodowa wywiodła roszczenie odszkodowawcze z tytułu szkody poniesionej wskutek awarii wodociągu, której przyczyną był ruch zakładu górniczego pozwanej i w zakresie zasady odpowiedzialności pozwanej za szkodę strony nie były w sporze, gdyż pozwana przyznała, że do awarii wodociągu doszło wskutek ruchu zakładu górniczego.

Wskazać należy, że zgodnie z art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994r. Prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz.U.2005.228.1947 ze zm.), która obowiązywała do dnia 31 grudnia 2011r. i miała zastosowanie w sprawie właściciel nie może sprzeciwić się zagrożeniom spowodowanym ruchem zakładu górniczego, jeżeli ruch ten odbywa się zgodnie z zasadami określonymi w ustawie, przy czym może

żądać naprawienia wyrządzonej tym ruchem szkody zgodnie z przepisami tej ustawy, w myśl ust. 2 przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do innych podmiotów zagrożonych ruchem zakładu górniczego, zaś zgodnie z ust. 3 przywołanego przepisu jeżeli nie zachodzą okoliczności przewidziane w ust. 1 i 2, przedsiębiorca odpowiada za szkodę według zasad określonych w Kodeksie cywilnym.

Odpowiedzialność za szkody wyrządzone ruchem zakładu górniczego, odbywającym się zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i górnicze, opiera się na regulacji prawnej zawartej w kodeksie cywilnym z modyfikacjami wynikającymi z przepisów art. 93 - 95 powołanej ustawy (zob. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 29 lutego 1996 r., III CZP 15/96, OSNC 1996, nr 5, poz. 72 oraz wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 1998 r., II KKN 22/98, nie publ. czy z dnia 24 kwietnia 2002 r., V CKN 965/00, nie publ.). Podstawę tej odpowiedzialności stanowi przepis art. 435 k.c.

z jego modyfikacjami wynikającymi z treści art. 91 ust. 1 przywołanej ustawy z dnia 4 lutego 1994r. W przypadku szkód związanych z ruchem zakładu górniczego odpowiedzialność pozwanego należy kwalifikować jako opartą na zasadzie ryzyka.

Można było więc przyjąć, co nie było kwestionowane w sprawie, że pozwana ponosiła odpowiedzialność za szkodę wynikającą z awarii wodociągu magistralnego z dnia 23 listopada 2011r. na mocy art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994r. Prawo geologiczne i górnicze.

W myśl art. 92 przywołanej ustawy do naprawiania szkód, o których mowa w art. 91 ust. 1 i 2, stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego, o ile ustawa nie stanowi inaczej. Z kolei zgodnie z art. 361 § 2 k.c. w granicach określonych art. 361 § 1 k.c., w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Nie było wątpliwym w sprawie, iż powódka dochodziła w niniejszym sporze odszkodowania z tytułu poniesionej szkody w postaci straty i spornym była wysokość tej szkody.

Podkreślić należy, że strony uzgodniły, iż w przypadku szkód górniczych w wodociągach powódki naprawa wodociągów magistralnych, przywrócenie stanu poprzedniego będzie wykonywane przez powódkę na koszt pozwanej, co więcej, jak wynika z umowy stron z dnia 22 lipca 2008r. (k. 150 i nn.) strony ustaliły składniki cenotwórcze kosztów robót naprawczych.

W oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, w tym opinie biegłego sądowego ustalono, że szkoda powódki związana z usunięciem awarii wodociągu magistralnego z dnia 23 listopada 2011r., wywołanej ruchem zakładu górniczego pozwanej wynosiła 84.545,88 zł i tę kwotę, na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994r. Prawo geologiczne i górnicze oraz przywołanych wyżej przepisów zasądzono od pozwanej na rzecz powódki.

W zakresie terminu zapłaty należnego powódce odszkodowania wskazać należy, że już w piśmie z dnia 4 maja 2012r., w kosztorysie nr (...) (k. 26-28 akt) powódka określiła ostatecznie kwotę, której żąda od pozwanej i mając na uwadze przepis art. 455 k.c. możliwym było przyjęcie, że roszczenie powódki stało się wymagalne w maju 2012r. , natomiast niewątpliwe, mając na uwadze termin określony wezwaniem do zapłaty z dnia 29 stycznia 2013r. i w zasadzie odmowę zapłaty odszkodowania wyrażoną pismem pozwanej z dnia 4 lutego 2013r. można było ustalić, że pozwana winna była zapłacić należne odszkodowanie najpóźniej do dnia 4 lutego 2013r., w związku z czym żądanie odsetek ustawowych od należnego powódce odszkodowania od daty wskazanej w pozwie – 6 lutego 2013r. było, na mocy art. 481 § 1 i 2 k.c., zasadne.

Sąd oddalił powództwo w zakresie kwoty 9.454,12 zł z żądanymi ustawowymi odsetkami uznając, że powódka w tym zakresie nie udowodniła dochodzonego roszczenia; wskazać należy, że w tym zakresie ciężar dowodu, stosownie do art. 6 k.c. ciążył na powódce.

Strona powodowa nie udowodniła większych strat wody niż ustalone wyżej przez Sąd, w tym w zakresie wody użytej do koniecznego płukania wodociągu, na co wskazano już wyżej, nie wykazała trzykrotnego płukania wodociągu, zaś z zeznań świadków E. I. i A. K. bezpośrednio biorących udział w usuwaniu skutków awarii i wyliczeniu strat wody oraz z kosztorysów powykonawczych powódki okoliczność ta nie wynikała; podnieść należy, że wskazani świadkowie podali zgodnie, iż ilość wody do płukania rurociągu wynosiła 2.308 m³.

W pozostałym zakresie Sąd, mając na uwadze częściowe cofnięcie przez powódkę pozwu ze zrzeczeniem się roszczenia, na mocy art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie.

O kosztach procesu Sąd orzekł stosownie do art. 100 k.p.c. dokonując stosunkowego ich rozdziału.

Koszty procesu wyniosły łącznie 14.663,47 zł – powódka poniosła koszty w wysokości 11.063,47 zł (opłata od pozwu – 5.725zł, koszty wynagrodzenia biegłego – 1322,97 zł i 398,50 zł, wynagrodzenie pełnomocnika powódki – 3.600 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł), zaś pozwana w wysokości 3.600 zł (wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej).

Porównując żądanie pozwu i wynik postępowania uznać należało, że powódka przegrała sprawę w 26,16%, a pozwana przegrała proces w 73,84%. Zatem powódka winna ponieść tytułem kosztów procesu kwotę 3.835,96zł (26,16% z 14.663,47 zł), natomiast pozwana kwotę 10.827,51 zł (73,84 % z 8.266,00 zł). Skoro poniesione przez daną stronę koszty przewyższają obciążający ją udział – zasądza się na jej rzecz różnicę. Taki przypadek dotyczył wyłącznie do powódki, albowiem powódka poniosła więcej kosztów o kwotę 7.227,51 zł niż to wynika z zasady stosunkowego ich rozdziału.

Sąd przyznał koszty zastępstwa procesowego stronom w wysokości stawki minimalnej – 3.600 zł stosownie do § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.) oraz § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.).

Mając na uwadze poczynione ustalenia faktyczne i zważania prawne Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

SSO Arkadiusz Przybyło